

Transcripció

**Entrevista a Francesc Perramon i Pla (1908-1992),
secretari de l'Ateneu Popular i redactor d'"El Pla de Bages" a
partir del setembre de 1936**

EL LLUÍS PUIG, L'ANSELM CORRONS I JO VAM ANAR A VEURE EL COMITÈ ANTIFEIXISTA

- [FRANCESC PERRAMON]: Pocs dies després de començar la guerra es va instituir a Manresa l'Ateneu Popular. *Bueno*, això és una altra història. Concretament, hi va haver una cosa, que, jo no sé si a través de l'Ateneu Popular, perquè ara ja ni me'n recordo, o a través d'una manera personal, el [Lluís] Puig, l'Anselm Corrons i jo vam anar a veure el Comitè [Antifeixista] perquè ens delegués en funció del recobriment del patrimoni artístic de Manresa. En ell hi anaven totes les obres d'art que es poguessin malmetre i les biblioteques... I, efectivament, van firmar una credencial, que la firmava el [Rafael] Corvinos, com a president, i la firmava l'[Isidre] Casajoana, com a secretari general del Comitè Antifeixista, que ens delegaven per fer aquesta funció.

==

- [FRANCESC PERRAMON]: Ens vàrem personar a l'Ajuntament, d'acord amb aquesta credencial que ens havia estès el Comitè Antifeixista, per donar compte a l'Ajuntament i perquè ens facilités també l'aprovació per part de l'Ajuntament. I ens vam entrevistar llavors amb el Josep Torra, que és el conseller de Cultura de l'Ajuntament, i precisament vam arribar en un moment -que l'home ja era amb l'esperit una mica timorat i *demés*- estava nerviós, tenia una por... I en el moment que estàvem allà el van demanar per telèfon i quan va venir, diu:

- "Veni a temps, m'acaben de telefonar de la Generalitat que tingui compte de incautar-me de tots els locals culturals de Manresa, perquè tenen notícia que certes entitats o certa entitat es vol apoderar d'ells".

==

- [FRANCESC PERRAMON]: I diu:

- "Què fem?". I jo li vaig proposar:

- "Jo em sembla que no passarà res. Ara bé, posar el cartellet d'"incautat" o el que sigui no farà mal ni farà res. Ara bé, aquí es tracta d'*encausar* això i davant d'aquesta premura de temps, jo crec que el que s'hauria de fer és convocar una reunió urgent de les entitats precisament afectades, i això que ens han delegat a nosaltres passar-ho a les entitats. Perquè nosaltres som a nivell personal i no tenim cap necessitat, a més, ni tenim ni temps, ni d'*aixòs*". I diu:

- "Coi, trobo molt bé, la idea, què es pot fer la reunió aquesta tarda?"

- "Ah! Com vulgheu!"-

I jo li vaig demanar, vaig ser jo mateix que li vaig demanar-:

"Doncs, *bueno*, mira, des d'aquí mateix des de l'Ajuntament jo vaig a convocar una sèrie de gent, els representants de totes aquestes entitats."

I des del telèfon de l'Ajuntament vaig telefonar jo per una reunió a les vuit del vespre al mateix Ajuntament. I vaig trucar doncs, al [Lluís] Rubiralta, com a president, no sé si ho era o...

-President, president.

-President era? del Centre Excursionista Montserrat; va venir en Serrat pel Centre Excursionista de la Comarca de Bages; va venir el Claret del Muntanyenc; hi havia el David Torrents, em sembla, per l'Ateneu Popular; hi havia el Picassó, em sembla, pels de la FAI o per les Joventuts Llibertàries; hi havia altres elements, ara no me'n recordo. I a les vuit del vespre... el Rubiralta va ser el que es pensava que ja l'anaven a buscar els de la FAI quan el vaig telefonar:

- "No passa res, és una reunió per parlar sobre això."

I, efectivament, va venir allà. I la reunió aquella la vaig presidir jo, de constitució.

-Però, constitució, exactament, de què?

-[De la] Comissió pel Recobriment del Patrimoni Artístic de Manresa i Comarca.

-Comitè pel Salvament del Patrimoni Artístic.

-Si, eh? A l'Ajuntament, oficialment, amb l'autorització del Comitè Antifeixista i de l'Ajuntament, que llavors encara hi havia les dues formes de govern de la ciutat. I es va celebrar la reunió, allà, i es van distribuir uns càrrecs. I jo vaig marxar i vaig dir:

-“Jo no vull ser-hi.”

I d'aquella reunió en va sortir nomenat secretari de la Comissió aquella, el Rubiralta.

==

- [FRANCESC PERRAMON]: O sigui que allà amb l'única cosa que hi vaig intervenir -em sembla- va ser amb una reunió que es va crear..., es va discutir... *bueno*, anirem a buscar tot el que nosaltres sapiguem que hi ha escampat en domicilis abandonats, en esglésies i en altres llocs que pugui tenir un valor arquitectònic o artístic, o el que sigui, perquè no el facin malbé. I això és el que es va encarregar, doncs, aquesta Comissió de fer. *Bueno*, on el posarem?

I aquí va ser una... de potser, no sé si me'n recordo, em sembla que vaig ser jo que ho vaig proposar. Dic:

- “Mireu, jo crec que el lloc més adequat és la Cova. Un lloc que no el destruiran”, perquè hi havia un avantatge: que allà a la Cova s'hi havia concentrat tota la Guàrdia Civil de tots els pobles de Manresa i comarca. Estaven concentrats allà amb les seves famílies, i vivien allà. Dic:

- “Amb la Guàrdia Civil no passarà res, i allà de passada ens vigilaran tot el que...”. Des de llavors jo no vaig intervenir-hi més en aquest assumpte.

==

- [FRANCESC PERRAMON]: La Comissió aquesta es va morir per inanició i va quedar... el Rubiralta

-El Rubiralta devia ser l'únic que va quedar...

-...l'únic que va quedar allà.

Any de l'entrevista: 1981

Preguntes: Joaquim Aloy

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936”

www.memoria.cat/laseu

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l’any 1936”
www.memoria.cat/laseu